

/ Дълго мълчание /

Драгомиръ. Азъ чакамъ да ми заповѣдате да се върна и продължа дѣлото си.
 Шиманъ. Слѣдъ като пратеницитѣ на Мурада си тукъ и трѣбва до полунощъ да отговоримъ: да или не!

Драг. Именно. Отговора трѣбва да бѣде съсичането на пратеницитѣ и нападението отъ наша страна, което ще бѣде овѣнчано съ побѣда за насъ.

Шим. Знаешъ ли при какви лошаи условия се развива войната за насъ, Драгомире?

Драг. Колко си лошеи условията не знамъ; но знамъ колко е унижително прѣдложението на Мурада за княгиня Мара, Царю / разтреперва се една стои /.

Шим. / Строго / Драгомире!

Драг. Едва се въздържамъ, Царю.... Възмутенъ съмъ, защото това ще иска Мурадъ е позоръ!

Шим. Какъ узна това?

Драг. По пътя ~~отъ~~ единъ отъ тѣхнитѣ ми го каза. И за това азъ ги взехъ прѣзъ долината порта, Никой да ги незабѣлжи; за да не ги виде никой когато ще изчезнатъ.

Шим. По ниско. Прѣдложението е тайна, То не бива да се узнава.

Драг. Азъ бихъ казалъ, че слѣдъ като ги унижихъ-- може да бѣде ~~фактъ~~ разгласено на всѣхъ. То би възмутило всѣка българска душа; то би дало нова сила на онѣзи, които тамъ сега очакватъ моето повеление.....

Шим. Ще помислимъ; ще обсъдимъ! И ~~какви~~ каквото рѣши хладния разсѣдъкъ! Сърдцето трѣбва да слуша разума.

Драг. Азъ мисля, че въ такива дни сърдцето рѣшава по добръ отъ разума.

Шим. Спри, мой полководецо! Нека всички обсъдимъ спокойно тоя въпросъ. Защото само една грѣшка--- и ние сме погубени.

Мълчание.

Драг. / Спира се прѣдъ шимана / Да не се губи време, Царю, Нека замисли още сега.

Шим. Имамъ още нѣщо да те питамъ.

Драг. / Го погледва и обръща не търпеливо глава /

Шим. Вѣрно ли е, че неприятеля е по много-численъ отъ насъ?

Драг. Да!

Шим. Тогава на какво се уповавамъ за една побѣда?

Драг. На духътъ на българския воинъ; на налето право дѣло и на миналото, въ коте сѣятъ образитѣ на: Крума, Самуила, Асѣна.....